

سُورَةُ التِّينِ
ترتیباً ۹۵
آیاتها ۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ
ترتیباً ۹۶
آیاتها ۱۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَلَمْ يَرَأْ رَبُّكَ
أَلَّا كَرُمٌ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ
الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿٦﴾ أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْجَلَىٰ ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَىٰ ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فليدع ناديه ﴿١٧﴾
سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا نُطِيعُهُ وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

والتين

مکی، ۲۸ به

سر آغاز گفتار نام خداست
که رحمتگر و مهربان خلق راست

به دو کوه انجیر و زیتون قسم ﴿١﴾
قسم بر چنین شهر امن و امان ﴿٢﴾
نمودیم خلق آدمی و سپس ﴿٣﴾
بجز مؤمنان به پروردگار ﴿٤﴾
به آنها بدادیم اجری فزون ﴿٥﴾
چه شد باعث این سخن ای بشر ﴿٦﴾
نه آیا خدا برترین داورست؟ ﴿٧﴾
که بر بهترین وجه اندر جهان ﴿٨﴾
نمودیم خلق آدمی و سپس ﴿٩﴾
بجز مؤمنان به پروردگار ﴿١٠﴾
به آنها بدادیم اجری فزون ﴿١١﴾
چه شد باعث این سخن ای بشر ﴿١٢﴾
نه آیا خدا برترین داورست؟ ﴿١٣﴾
که بر بهترین وجه اندر جهان ﴿١٤﴾
نمودیم خلق آدمی و سپس ﴿١٥﴾
بجز مؤمنان به پروردگار ﴿١٦﴾
به آنها بدادیم اجری فزون ﴿١٧﴾
چه شد باعث این سخن ای بشر ﴿١٨﴾
نه آیا خدا برترین داورست؟ ﴿١٩﴾

العلق

مکی، ۲۱۹ به

سر آغاز گفتار نام خداست
که رحمتگر و مهربان خلق راست

بنام خدایت بخوان کافرید ﴿١﴾
همیشه بخوان این کتاب مبین ﴿٢﴾
خدائیکه چون آفرید از عدم ﴿٣﴾
به انسان بیاموخت علم از نهفت ﴿٤﴾
چرا آدمی باز با این وجود ﴿٥﴾
همین که رسد بر غنائی ز مال ﴿٦﴾
کند سوی یزدان خود بازگشت ﴿٧﴾
تو آن مرد را دیدی ای مصطفی ﴿٨﴾
چو می دید کس را به حال نماز ﴿٩﴾
چه بینی اگر جوید آیین راست ﴿١٠﴾
به مردم کند امر کز کردگار ﴿١١﴾
تصور کنی چیست فرجام او ﴿١٢﴾
ندانست آیا که پروردگار ﴿١٣﴾
نشوید اگر دست آن پست مرد ﴿١٤﴾
بگیرد خدا سوی او را به قهر ﴿١٥﴾
که پیشانی مرد نراسنگو ﴿١٦﴾
خدا می کشاند به خاک هلاک ﴿١٧﴾
به هر کس کند روی بهر فرار ﴿١٨﴾
که ما نیز مأمورهای سفر ﴿١٩﴾
چنین نیست کان مرد کافر مرام ﴿٢٠﴾
تو از او اطاعت مکن هیچگاه ﴿٢١﴾
تقرب طلب کن ز پروردگار ﴿٢٢﴾
ز نطفه بیاورد انسان پدید ﴿٢٣﴾
خدایست خود اکرم الاکرمین ﴿٢٤﴾
ترا دانش آموخت خود با قلم ﴿٢٥﴾
هر آنچه ندانست او را بگفت ﴿٢٦﴾
به طغیان و گردنکشی رو نمود ﴿٢٧﴾
کند سرکشی باز بر ذوالجلال ﴿٢٨﴾
چو دوران گیتی بر او برگزشت ﴿٢٩﴾
که او بازمی داشت خلق خدا ﴿٣٠﴾
دری از تمسخر همی کرد باز ﴿٣١﴾
کسی کو رسول یگانه خداست ﴿٣٢﴾
بترسید و باشید پرهیزکار ﴿٣٣﴾
اگر کرد تکذیب و برتافت رو ﴿٣٤﴾
ببیند عملهای او آشکار ﴿٣٥﴾
ز کفری که در جان او ریشه کرد ﴿٣٦﴾
کشد انتقامی به عقبی و دهر ﴿٣٧﴾
خطاکار و بدکار و نراسنخو ﴿٣٨﴾
به ذلت نشاند به بالین خاک ﴿٣٩﴾
ورا نیست فریادخواهی و یار ﴿٤٠﴾
بخوانیم بر بردن او دگر ﴿٤١﴾
تصور نمودست با وهم خام ﴿٤٢﴾
بسه سر به سجده به یکتا اله ﴿٤٣﴾
تو می گرد نزدیک بر کردگار ﴿٤٤﴾